

Bilag til Bet. o. Lovf. om sindssyge Personers Hospitalsophold.

Til Beskyttelse af tvangsindlagte skal derhos beskikkes en Tilsynsværge, men de Erfaringer, man i Direktoratet har om de ifølge Straffelovens § 70 beskikkede Tilsynsværgers Betydning, tyder ikke paa, at der i denne Institution ligger noget effektivt Værn.

Omvendt giver Lovforslaget intet Værn mod uberettiget Nægtelse af at modtage en egnet Patient i Hospital, en Afgørelse, der dog nu kan indankes for Sindssygehospitalernes Overbestyrelse.

Ved Oprettelse af denne ved Loven af 6. Maj 1921 nedsattes et Raad, svarende til de andetsteds kendte, i hvilket foruden Folkets valgte Repræsentanter den administrative, den lægelige og den juridiske Sagkundskab har Sæde.

Direktoratet maa anse dette Raad for fortrinligt egnet til at træffe de Afgørelser, hvorom her er Tale, idet der i Raadets nuværende Sammensætning dog formentlig burde ske den Ændring, at der tilføres den psykiatrisk Sagkundskab, ved at f. Eks. Sundhedsstyrelsens psykiatriske Konsulent indtræder som Medlem, ligesom Justitsministeriet som øverste Politimyndighed og Pupilautoritet udpeger en Repræsentant.

Det er i Loven af 6. Maj 1921 § 10 forudsat, at Overbestyrelsens Virksomhedsomraade kan udstrækkes til at omfatte ogsaa andre Institutioner end Statens Sindssygehospitaler, og der er intetsteds fastsat nogen Begrænsning for Arten af de Klager, med hvilke Direktoratet og Tilsynsraadet kan og skal beskæftige sig. At begrænse Virksomhedsomraadet til kun at omfatte økonomiske Anliggender har ingen Hjemmel, hverken i Forarbejderne til Loven, hvor det bl. a. i Medicinalkommissionens Betænkning nævnes som en af den nye Overbestyrelses Opgaver at beskæftige sig med Klager over Tvangsindlæggelser, ej heller i selve Loven eller i den Virksomhed, som er udøvet i de siden Oprettelsen forløbne Aar.

Da Afgørelse i de heromhandlede Sager ikke bør træffes ud fra et blot Sikkerheds- og Forvaringssynspunkt, ses det ikke begrundet at henlægge den til Justitsministeriet. Direktoratet og Tilsynsraadet maa formentlig være mere egnede til at behandle disse Sager, idet de ved daglig Beskæftigelse med de sindssyges Forhold og Klager og ved stadige Besøg paa Hospitalerne og Samtaler med de syge har den nøjeste Føling med disse Forhold. Man kan formentlig heller ikke underkende den Betydning, det har for de sindssyge mundtligt at kunne fremføre deres Klager for den afgørende Instans under disses Besøg paa Hospitalerne.

Det skal i denne Forbindelse nævnes, at naar Lovforslaget angives kun at vedrøre Behandlingen af „egentlige Sindssygdomme“, saa har en saadan Sondring mellem egentlige og andre Sindssygdomme ingen Hjemmel i moderne Psykiatri.

Medens Direktoratet, som det fremgaar af foranstaaende, maa finde en Særløvgivning for de sindssyge uheldig og i den foreliggende Form alt for vidtgaende, maa man paa den anden Side beklage, at de administrative Foranstaltninger, som ifølge gældende Praksis træffes over for farlige sindssyge, ikke er afløst af judicielle, saaledes at de sindssyge med Hensyn til Domstolenes Beskyttelse ikke er ringere stillet end andre Borgere.

Man gør i denne Forbindelse opmærksom paa den uheldige Formulering af Bestemmelserne om paa den ene Side de sindssyge, der er farlige for sig selv eller andre (Fællesregulativets § 33, Stk. 1), paa den anden Side dem, der er farlige for den almindelige Sikkerhed (Fællesregulativets § 33, Stk. 2).

Der ses ingen Anledning til at ændre den nugældende Sondring, hvorefter den Nødssituation, der omfatter den første Kategori, alene medfører en Suspension af de almindelige Indlæggelsesformaliteter i Forbindelse med Pligt og Beføjelse for Politiet til at bistaa rette vedkommende med selve Transporten til Hospitalet, medens den Fare, der truer fra den anden Kategori, imødegaas ved Øvrighedens Indskriden, som ovenfor nævnt efter Direktoratets Anskuelse i Form af Indledning af en Retssag. Dette sidste vilde kun være en Videreførelse af den Tankegang, der har ført til Formuleringen af den nugældende Straffelovs herhen hørende Bestemmelser i Modsætning til den gamle Straffelov, der overlod Øvrigheden Valget af de Sikkerhedsforanstaltninger, der burde træffes.

Efter Modtagelsen af Justitsministeriets Skrivelse af 1. d. M. har Direktoratet udbedt sig en Udtalelse over Lovforslaget fra Overlægerne ved Statens Sindssygehospitaler.